

Barcelona 13 octubre 1947

UB 10266(1)

Universitat de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat fill: Mentre penso que ja hauria rebut resposta a aquell carta tan especial del dia 20 de setembre, que tindràs, també, la que la mare va adreçar-te la setmana passada, et contaria curi especialment la del dia 18.

La revista Rèties t'he fullejada moltes vegades i sem-
bre amb gust i amb aquella mena d'emoció que produeix
avoluntaria. se de moltes coses, que hom creia perdudes i les
sent vives i palpitaris com mai. La vida espiritual es,
avui encara, a Catalunya tant quieta, apagada i aus-
ta, que no més per l'atès expansionisme, i sembla clar-
dintus, de tant en tant hom s'adona que existeix. Des-
tes noies llunyanes donen la sensació que no s'ha per-
dut res. Tant aquí com a fora les llaves es convergen
diversament i un dia o altre granaran amb esplèn-
dor. Quan ab tens treball hi he treballat noies des-
contes, un fragment de novel·la i dues comèdies. Una
d'elles dedicada a Xarier Viques, una exhibició de pintures
actualment a la Sala Paris, una exhibició de pintures
que a mi mateix, que heu acompanyat hauria pogut tenir
ocasió d'haver concebut, m'ha deixat meravellat. És la
nota artística més destacada de la "reentré" i pret-
esser la única realment important que s'ha donat
d'un any ençà - llur les exhibicions de set - i que
qui no ni turbaria a donar-se'n una de sem-
blant. Indoc a la prenent la crítica que li he donat no-
retat semblable. Pot ésser una defuració de l'entel, mes
apretat, mes construït i net. En fa l'efecte que és
i altres contes escrits en un volum, ~~per~~ pel fet d'ésser
de que l'encicleta s'explica sempre en primera persona,
atrabarien una mica al lector. És un dels defectes
que hi trobo, puix considerava je superada en tu aquesta,
diem-ne mania, que en els treballs de la primera època
em semblava bé. El fragment de novel·la el trobo in-
ferior als contes. Les comèdies sensiblement perfectes...
quatre pures que heu fet bé en almenyar la ri-
i recites, que altres han rebut sense entrebanes. No es pot
tenir absolutament certesa en les comèdies de la apartu-
i segurs, es produeixen convulsions superents i sem-
bre imperistes. de tutes maneres m'hauria agradat re-
miquen mes coses de tu i m'agradaria saber-ne, per seme-

2

ja valen que es un canterano. Es un molle mixte, de colorisera i buró, d'arigen mallorquí. Una repisa del secretari, heu molt graciós i que s'adun molt bé amb la resta del mobili. Darrunt del canterano un oli imperionant den Papeles; a cada costat del rebort, ge, reufler olis den Margenat, furça reeixits. aquest Margenat diu que t' coneix i s'ho treballa tot per a ex-patriar. re. del juliol, a l' Argentina. A l'altra pared hi ha una repisa llibreria, amb llibres i es clar! i petits objectes darrunt. Fa un conjunt agradable i còmode. El rebort, també netes les pareds i només un mirall i un penjador, reufill i de bon gust. Hi falta quelcom, que ja vindrà. Un di den Punell i un di den Margenat... i ver ara!

El trajecte aquest em ha refoverit una mica, ems ha distret de mol. de coses i furça, ara que imprem una mica millar, reuere el contrast que existia entre Bellaterra i Barcelona. allí tot non, molt, currament cuidat, fins es mes petits details... I a Barcelona, vell de 35 anys i reuere cap qüestió, puix que es molles pertanyien a una època de la d'ertils mes infartimats; modernisme i encara modernisme de serie!... Família hem instal·lat un petit lavabo a la inexcusable estança d'aprechs de la cuina.

ells paraqraf dedicats a la mare no en faie al- tre moment, nio es precis per a dirte que li ropieren com un balrem de miraculors efetes, així com la carta que ve rebre dies despres. Ella ho ha contentat tot, i fo no mes desitjs que no li excoativis les avinenters de llegir. te i de que pugui escriure t. els moments que dedicare a una i altra cosa, li estalviaran part de les pens que para i fins goxo a dir que les hi valdria un bonn cosa.

Admiro el teu romanticisme, diquem. ne comercial. Em sembla bé que, poquent fer, ho, exercixis tutela sobre persones que ho mereixen. No veig dar, però, que el taller requeixi tota la teva responsabilitat artística i econòmica, reuere que n'hequis el mes petit profit. Complenc que es tens de protejits i deixes.

